

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Polku a členov JUDr. Martina Dolníka, JUDr. Marcela Kohúta, JUDr. Martina Vladika, JUDr. Márie Kepéssyovej, vo veci návrhu m. na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu **JUDr. J. B.** – sudkyne Krajského súdu v P., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2013 prejednal odvolanie m. proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, č. k. 1 Ds 20/2012-17, z 28. decembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov odvolanie m. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny senát rozhodnutím, č. k. 1 Ds 20/2012-17 z 28. decembra 2012 podľa § 22 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nepozastavil výkon funkcie sudcu JUDr. J. B., nar., bytom., sudkyne Krajského súdu v P.

Disciplinárny senát v podstatnom odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že preskúmaním podaného návrhu a priložených listinných dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru, že návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudkyne JUDr. J. B. podľa § 22 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 zákona o sudcoch a prísediacich je blanketárny, bez bližšieho odôvodnenia skutočností, pre ktoré by mal disciplinárny senát dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu. Vzhľadom na prezumpciu neviny a stupeň závažnosti konania, o ktorom bude disciplinárny senát rozhodovať až v konaní o veci samej, nezistil materiálne podmienky pre dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu.

Dňa 2. januára 2013 disciplinárnemu senátu bolo doručené písomné odvolanie m. proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 28. decembra 2012, sp. zn. 1 Ds 20/2012. M. odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 28.12.2012 sp. zn. 1 Ds 20/2012 bolo rozhodnuté o nepozastavení výkonu funkcie sudcu JUDr. J. B., nar., bytom., sudkyňi Krajského súdu v P.

Návrhom na začatie disciplinárneho konania a návrhom na pozastavenie výkonu funkcie sudcu z 18. decembra 2012 proti JUDr. J. B., nar., bytom., sudkyňi Krajského súdu v P., som sa domáhal, aby súd prejednal a rozhodol o závažnom disciplinárnom previnení nezlučiteľnom s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. d) v spojení s § 116 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, sudkyne JUDr. J. B., ktorá sa ho dopustila v konaní vedenom pred Krajským súdom v P. pod spis. zn. 17Co/99/2010 a sp.zn. 17Co 100/2010 vo veciach žalobcu E., C., T., L., C., proti žalovanému S., o zapltenie 52 765 849,73 s prísl. a zapltenie súdneho poplatku za odvolanie tým, že sudkyňa v bode I. odo dňa 07.01.2011 až do dňa podania tohto návrhu konala s JUDr. A. H. – R., advokátkou so sídlom v K. a s JUDr. I. H. Š., advokátkou so sídlom v K. ako splnomocnenými právnymi zástupcami žalobcu E. tak, že im zasielala písomnosti, žiadala od nich vyjadrenia, umožnila im nahliadať do súdnych spisov napriek tomu, že v žiadnom zo súdnych spisov nebolo založené plnomocenstvo na zastupovanie v konaní v uvedenom časovom období udelené žalobcom pre advokátky na jeho zastupovanie, v bode II. odo dňa 14.11.2011 až do dňa podania tohto návrhu nekonala, keď neupovedomila S. ako žalovaného o tom, akým spôsobom bola jeho námietka zaujatosti zo dňa 21.09.2011 vybavená, a nedoručila mu podanie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.10.2011, ktorým tento oznámil Krajskému súdu v P., že mu vec nemala byť predložená, v bode III. nezaložila podanie vypracované dňa 18.09.2012 pre právneho zástupcu S. ako žalovaného do príslušného súdneho spisu, v bode IV. v období od 03.08.2010 do podania tohto návrhu nekonala a nedala pokyn na zaslanie rovnopisov písomných podaní doručených Krajskému súdu v P. žalobcom E. žalovanému S., hoci rovnopisy písomných podaní doručených Krajskému súdu v P. žalovaným Slovenským pozemkovým fondom boli pokynom predsedníčky senátu zasielané žalobcovi E.

Súčasne som s návrhom na začatie disciplinárneho konania za činy, za ktoré môže byť sudkyňa odvolaná z funkcie sudcu, žiadal disciplinárny senát v zmysle § 22 zákona

č. 385/2000 Z.z. o súdoch a sudcoch pozastaviť až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania výkon funkcie sudcu JUDr. J. B., sudkyňi Krajského súdu v P.

Disciplinárny senát NS SR rozhodol napadnutým rozhodnutím o nepozastavení výkonu funkcie sudcu a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh bližšie neodôvodňuje skutočnosti, pre ktoré by mal disciplinárny senát dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu, ako aj skutočnosťou, že disciplinárny senát nezistil materiálne podmienky pre dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu.

Podľa ustanovenia § 116 ods. 3 písm. d) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov *závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je konanie uvedené v odseku 2 písm. a), c) a d), ak je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti nezlučiteľné s funkciou sudcu.*

Podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov *závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato.*

Podľa ustanovenia § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov *disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.*

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudoch a prísediacich *sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin alebo proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu, možno dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu až do právoplatného skončenia trestného stíhania, disciplinárneho konania alebo do rozhodnutia prezidenta o odvolaní z funkcie sudcu.*

Návrh na pozastavenie výkonu funkcie sudcu bol odôvodnený v súvislosti s odôvodnením návrhu na začatie disciplinárneho konania a vyvedenia disciplinárnej zodpovednosti voči sudkyňi a v rámci neho zdôvodnenia závažnosti disciplinárneho previnenia sudkyne nezlučiteľného s funkciou sudcu.

Návrh na pozastavenie výkonu funkcie sudcu, sudkyňi JUDr. J. B. je dôvodný predovšetkým preto, že v rámci konania v totožnej veci sa dopustila sudkyňa niekoľkých závažných disciplinárnych previnení tak, ako sú tieto skutkovo opísané pod bodmi I. až IV., pričom ide o porušenie základných zásad občianskeho súdneho konania a procesných pravidiel civilného konania, ktorých porušenie má za následok aj porušenie ústavou garantovaných základných

práv účastníka konania, ktorý podával podnet vo veci začatia disciplinárneho konania voči sudkyňi. Táto skutočnosť je zrejmá zo samotného návrhu na začatie disciplinárneho konania. Keďže zo strany sudkyne išlo o niekoľko po sebe nasledujúcich hrubých porušení základných zásad procesného konania vo vzťahu k jednému účastníkovi konania, vznikla dôvodná pochybnosť o tom, že ani ďalšie jej úkony a rozhodnutia v tomto konaní alebo v iných konaniach nie sú a nebudú nestranné, nezávislé a spravodlivé. Základné atribúty nezávislej, nestrannej a spravodlivej rozhodovacej činnosti sudkyne ako takej, sú týmto vážne spochybnené, a preto som navrhol až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania pozastaviť výkon funkcie sudcu tejto sudkyňi.

Podľa § 18 O.s.p. *účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.*

Podľa § 19 O.s.p. *spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.*

Podľa § 20 O.s.p. *každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.*

Podľa § 21 ods. 1 a ods. 5 O.s.p. *koná za právnickú osobu*

a) štatutárny orgán; ak štatutárny orgán tvorí viacero fyzických osôb, koná za právnickú osobu jeho predsedu, prípadne jeho člen, ktorý tým bol poverený,

b) zamestnanec, ktorý tým bol poverený štatutárnym orgánom,

c) vedúci odštepného závodu alebo vedúci organizačnej zložky, o ktorých zákon ustanovuje, že sa zapisujú do obchodného registra, ak ide o veci týkajúce sa tohto závodu alebo zložky, alebo

d) prokurista, ak podľa udelenej prokúry môže samostatne konať.

Každý, kto koná za právnickú osobu, štátny orgán alebo štát, musí svoje oprávnenie preukázať, ak také oprávnenie nevyplýva z obchodného registra alebo z iného verejného registra, alebo ak také oprávnenie nie je známe súdu z jeho činnosti.

Podľa § 24 O.s.p. *sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.*

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. *si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.*

Podľa § 28 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. *zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony. Plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník. Odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd.*

Sudkyňa Krajského súdu v P. od 07.01.2011 konala v uvedených konaniach s osobami, ktoré neboli ani účastníkmi konania ani zástupcami niektorého z účastníkov konania, a pritom im doručovala písomnosti, žiadala uskutočnenie procesných úkonov, umožnila im nahliadnuť do súdnych spisov. Zistenie okruhu účastníkov konania a zistenie zástupcov účastníkov konania na základe plnomocenstva a rozsah ich zastupovania v konaní, sú triviálne povinnosti sudcu v konaní pred súdom, ktoré v rámci súdneho konania štandardne a notoricky realizuje každý sudca. V tomto prípade ide o povinnosti sudcu stanovené mu predovšetkým ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, pri aplikácii ktorých nie sú žiadne výkladové problémy. V tomto kontexte mám za to, že miera zavinenia sudkyne pri porušení jej základných povinností, najmä ak ide o sudkyňu odvolacieho súdu, je o to vyššia, pričom závažnosť a miera zavinenia sa zvyšuje s počtom porušení procesných predpisov v rámci jediného konania.

Sudkyňa JUDr. J. B. v uvedených konaniach porušila zásadu rovnosti účastníkov konania garantovanú jednak čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a vyplývajúcu z § 18 O.s.p., ako aj základné ústavné právo účastníka na súdnu ochranu a riadny a spravodlivý proces garantované čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, keď rovnopisy procesných podaní jedného z účastníkov konania (žalovaného) doručovala protistrane v konaní, pričom analogické pokyny na doručovanie procesných podaní druhej strane konania neudelila, a teda skutkovým opisom a právnym rozborom náročné procesné podania žalobcu neboli v rovnopise doručované žalovanému, čím vytvorila rozdielne procesné podmienky a zavinila rozdielne procesné postavenie subjektov - účastníkov konania, o ktorých právach a povinnostiach rozhodovala.

K týmto záverom dospel aj Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti v súvislosti s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru, keď formuloval požiadavku rovnosti zbraní tiež v tom zmysle, že žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nemožno vykladať a uplatňovať v konaní pred súdom tak, aby niektorý z účastníkov bol zvýhodnený na úkor druhého účastníka pri uplatňovaní práv alebo aby mal priaznivejšie postavenie pri

prejednávanej a rozhodovanej veci (I. ÚS 59/00). Tento princíp bol porušený disciplinárne stíhanou sudkyňou zvýhodňovaním žalobcu v konaní, pri realizácii jednotlivých procesných úkonov.

Keďže ide o niekoľkonásobné porušenie základných procesných povinností a základných zásad civilného procesu sudcom, ktoré má za následok porušenie základných práv účastníka garantovaných mu ústavou, a to tak porušenie ústavou garantovanej rovnosti účastníkov konania, ako aj práva účastníkov konania na spravodlivý proces, a to práve sudcom odvolacieho súdu, teda sudcom, ktorý má vykonávať kontrolu rozhodnutí prvostupňového súdu, práve v otázkach dodržania súladu rozhodnutí s Ústavou SR a všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktoré v konečnom dôsledku sám porušuje, mám za to, že zvýšenou intenzitou súvisiacou s porušovaním ústavou garantovaných práv a mierou zavinenia súvisiacou s výkonom funkcie odvolacieho sudcu, sú disciplinárne previnenia sudkyne v nadpísaných konaniach nezlučiteľné s funkciou sudcu a je namieste rozhodnúť na čas do právoplatného skončenia disciplinárneho konania aj o pozastavení výkonu funkcie sudcu, sudkyňi JUDr. J. B.

Na základe vyššie uvedeného žiadam, aby odvolací disciplinárny senát NS SR rozhodnutie disciplinárneho senátu zo dňa 28.12.2012 sp.zn. 1 Ds 20/2012 zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že výkon funkcie sudcu JUDr. J. B., sudkyňi Krajského súdu v P. pozastaví až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania.“

Odvolací senát zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou (orgánom, ktorý podal návrh na disciplinárne konanie a dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu) a v lehote určenej § 22 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov. Odvolací disciplinárny senát o odvolaní rozhodol v lehote určenej § 22 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov ak odvolací disciplinárny senát odvolanie nezamietne, napadnuté rozhodnutie úplne alebo sčasti zruší a rozhodne spravidla sám vo veci alebo vec vráti na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolačný disciplinárny senát po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozhodnutia dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu nie je rozhodnutím konečným, ale iba dočasným a súvisí v okolnostiach danej veci s disciplinárnym konaním za čin, za ktorý môže byť sudca odvolaný z funkcie sudcu. Zákom predpokladaná dočasnosť, ako imanentný a základný znak rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, determinuje nemožnosť porušenia základného práva na voľbu a výkon povolania dotknutého sudcu. Dočasnosť rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu nezbavuje disciplinárny senát povinnosti a práva poznať skutkové okolnosti a dôkazy preukazujúce dôvodnosť podaného disciplinárneho návrhu, od ktorého sa odvíja aj dôvodnosť návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu. Aby bolo disciplinárne stíhanie dôvodné, musí existovať podozrenie z tak závažného porušenia profesionálnych štandardov, ktoré nemôžu byť zameniteľné s jednoduchým zlyhaním sudcu.

Podľa § 120 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov návrh musí obsahovať meno a priezvisko sudcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera, ako aj skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh na začatie disciplinárneho konania je podaný včas; ak ide o priestupok, návrh musí ďalej obsahovať označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutok naplňa, a dôkazy, ktoré svedčia o spáchaní priestupku.

Zo spisu vyplýva, že návrh m. na začatie disciplinárneho konania sudkyne JUDr. J. B. nemá všetky náležitosti návrhu podľa § 120 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože neobsahuje žiadne označenie dôkazov, o ktoré návrh opiera, a žiadne dôkazy s návrhom na začatie disciplinárneho konania disciplinárnemu senátu ani predložené neboli (súdny spis okresného súdu, zberný spis odvolacieho súdu a podobne). Za dôkaz nemožno považovať „podnet na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi JUDr. J. B.“, ktorý bol disciplinárnemu senátu doručený s návrhom na začatie disciplinárneho konania ako príloha. Je obvyklé v činnosti orgánov štátnej správy súdov dať každému sudcovi možnosť vyjadriť sa k obsahu podania nespokojného účastníka alebo strany konania. Podľa odôvodnenia návrhu na začatie disciplinárneho konania boli skutkové okolnosti návrhu zistené „oboznámením sa s obsahom podnetu a z podkladov a zistení M. v súvislosti

s vybavovaním podnetov účastníkov konania“. Z návrhu nie je možné zistiť, aké iné podklady a zistenia, okrem podnetu účastníka konania, boli relevantné pre skutkové tvrdenia navrhovateľa. Z obsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania možno dôvodne usudzovať, že sudkyňa JUDr. J. B. nedostala možnosť sa k podnetu účastníka konania vyjadriť, pretože takéto vyjadrenie nebolo predložené a samotný navrhovateľ sa o takomto vyjadrení dotknutej sudkyne v návrhu ani nezmieňuje.

Treba pripomenúť, že lehoty určené v § 22 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov na rozhodnutie o návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu neumožňujú disciplinárnemu senátu vykonávať dokazovanie. K posúdeniu dôvodnosti návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu sa vyžaduje predloženie aspoň takých dôkazov navrhovateľom, ktoré budú potvrdzovať existenciu základných skutkových okolností návrhu na disciplinárne konanie. Disciplinárny senát pri rozhodovaní musí zachovať neustrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán, ale aj zásady spravodlivého procesu.

Z obsahu odvolania a samotného návrhu na začatie disciplinárneho konania a dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu možno ustáliť, že návrhy sú podané proti zákonnej sudkyňi pre činnosť, resp. nečinnosť pred prejednaním a rozhodnutím o odvolaní účastníka konania, teda v tzv. „živej veci“. Samotná činnosť, resp. nečinnosť jedného zo sudcov senátu, ktorý prejednáva a rozhoduje o odvolaní účastníkov konania, nemusí zakladať vadu konania, ktorej výsledkom by bolo nezákonné rozhodnutie odvolacieho senátu. V konečnom dôsledku príslušný právny predpis – Občiansky súdny poriadok – pripúšťa možnosť nápravy nezákonného rozhodnutia odvolacieho súdu (dovolanie, mimoriadne dovolanie).

Pri rozhodovaní o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu je v hre právo na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a právo na spravodlivý súdny proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ktorého imanentnou súčasťou je právo na zákonného sudcu priznané v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodnutie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu znamená zásah do označených základných práv každého účastníka konania, v ktorom koná dotknutý sudca, vrátane konania, v ktorom je účastníkom konania subjekt, na základe podnetu ktorého je podaný návrh na disciplinárne konanie a návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu. K takémuto citlivému rozhodnutiu musí mať disciplinárny senát dostatok argumentov

a dôkazov, ktoré nasvedčujú dôvodnému podozreniu zo spáchania skutkov, ktoré by mali byť disciplinárnym previnením sudcu. Takéto dôkazy a argumenty neboli m. predložené v návrhu a ani v odvolaní. Samotný návrh na začatie disciplinárneho konania z hľadiska opisu skutkov je pri zachovaní totožnosti skutkov s nepodstatnými úpravami prevzatý z podnetu, ktorý podal účastník konania, v ktorom rozhoduje dotknutá sudkyňa. Disciplinárny senát je pri rozhodovaní viazaný len skutkom, pre ktorý je podaný návrh na disciplinárne konanie, a nie právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia a ani navrhovaným disciplinárnym opatrením. Nie je namieste tvrdenie m., podľa ktorého sudkyňa „porušila základné procesné povinnosti, dopustila sa disciplinárnych previnení“, pretože tento záver môže spraviť len nestranný a nezávislý tribunál po vykonaní riadneho dokazovania, pri zachovaní štandardných princípov kontradiktórneho procesu. V súčasnom štádiu disciplinárneho konania je sudkyňa JUDr. J. B. podozrivá zo spáchania skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu v návrhu, pretože aj v disciplinárnom konaní platí ústavný princíp prezumpcie nevinu.

Odvolací disciplinárny senát predovšetkým uvádza, že m. odôvodnil návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu JUDr. J. B. (iba) samotnou skutočnosťou predloženia navrhovaného disciplinárneho opatrenia „odvolanie z funkcie sudcu“. V okolnostiach danej veci nie je možné identifikovať v rámci prípadného porušenia profesionálnych povinností sudcu prípadnú súvislosť s navrhovaným dočasným pozastavením výkonu funkcie sudcu. Odvolací disciplinárny senát pripomína, že odvolanie z funkcie sudcu ako disciplinárne opatrenie je opatrením výnimočným, a preto musia byť podmienky na jeho uplatnenie vykladané reštriktívne. Zásada neodvolateľnosti sudcu je totiž jednou z bŕzd a protiváh, ktorými je garantované oddelenie moci súdnej od moci zákonodarnej a predovšetkým výkonnej. Disciplinárne konanie so sudcom, ak má byť odvolaný z funkcie sudcu, musí byť vedené jednak so zreteľom na ústavné zakotvenie práva disciplinárne stíhaného sudcu zastávať nerušene výkon jemu zverenej funkcie a jednak so zreteľom na ústavnú garanciu nezávislosti celej súdnej moci garantovanú zásadou neodvolateľnosti sudcu z funkcie, iba ak by sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia (Ústavný súd Českej republiky, sp. zn. III. ÚS 1076/07).

Z uvedených dôvodov odvolací disciplinárny senát podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov odvolanie ministra spravodlivosti zamietol, pretože je nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. januára 2013

JUDr. Pavol P o l k a , v . r .
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková